

arapta

GEORGE
SAUNDERS

Türkçelestiren:
Niran Elçi

Deli

Deji

George Saunders

Aralğın Onu adlı öykü seçkisiyle 2014 Folio Ödülü'nü kazanan George Saunders'ın bugüne kadar yayımlanmış yedi kitabı vardır. *The New Yorker*, 2002'de Saunders'ı "40 Yaşın Altındaki En İyi Yazarlar" arasında göstermiş, *Time* dergisi ise 2013'te "Dünyadaki En Etkili 100 Kişi" listesine seçmiştir. Lannan Vakfı, Amerikan Sanat ve Edebiyat Akademisi ile Guggenheim Vakfı'ndan burslar kazanan yazar, *GQ*, *Harper's* ve *The New Yorker* dergileri için yazılar yazmakta, Syracuse Üniversitesi'nde yaratıcı yazarlık alanında ders vermektedir.

Delidolu Yayınlarından Çıkan Kitapları:

Aralğın Onu (öykü)

İkna Uлуу (öykü)

Phil'in Dehşet Verici Kısa Saltanatı (novella)

Pastoralya (öykü)

Arafta (roman)

Niran Elçi

Ortadoğı Teknik Üniversitesi Endüstri Mühendisliğı bölümünü bitirdi. 2001 yılından beri çeviri yapan Niran Elçi, yüzden fazla eseri çevirdi. Bram Stoker, George Orwell, George Saunders ve Terry Pratchett, eserlerini çevirdiğı yazarlar arasındadır. Aynı zamanda *Karaböcü* serisi, *Adamı Zorla Cadı Yaparlar*, *Kurabi'ye Uçan Omlet* gibi çocuk kitaplarının da yazarıdır.

ARAF TA

© 2016, Tudem Yayın Grubu
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

Metin hakları © 2017, George Saunders

İlk baskı 2017 yılında, Amerika'da *Lincoln in the Bardo* adı ile
Penguin Random House LLC tarafından yapılmıştır.
Bu kitabın telif hakları Anatolia Telif Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

YAZAR: George Saunders
TÜRKÇELEŞTİREN: Niran Elçi
EDİTÖR: Ayşegül Utku Günaydın
DÜZELTİ: Ümit Mutlu
KAPAK TASARIMI: Burak Tuna

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Şubat 2017 (2000 adet)

ISBN: 978-605-5060-84-8
Yayınevi sertifika no: 11945
Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni
olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde
elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

DELİDOLU, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A.Ş.'nin tescilli markasıdır.

ar a f t a

G E O R G E
S A U N D E R S

Türkçeleştiren: Niran Elçi

Deli

“Amerika, Mark Twain’den bu yana bu kadar başarılı bir hiciv
üstadı yetiştirmedi.”

Zadie Smith

“Saunders, çok yönlü bir yazar; öyküleri ilk bakışta okuması
kolay gibi görünür ama metnin derinliklerine indiginizde kolay
tüketilemediklerini ve gerçekten zorlayıcı olduklarını görürsünüz.”

Joshua Ferris, The New Yorker

“George Saunders, yaşayan en büyük yazarlardan biri...”

Dazed & Confused

“Saunders, dilin tuhafılarıyla oyun oynuyor.”

Esquire

“George Saunders yaşayan en iyi kurgu yazarlarından biri.”

TLS

“Saunders eleştirmenlerden övgüler alıyor ve hakkıdır da.
Edebi dünyası tanıdık ama çarpık, eğlenceli
ama hüzünlü ve gerçekten tuhaf.”

QX International

“Saunders kendine has bir derinliği, kalbi ve
sevenciliği olan bir mizah dehası.”

Jon Ronson

“George Saunders’ın deli dünyasına hoş geldiniz;
tarzı, gerçeküstünü hicivle kusursuzca birleştiriyor.”

List

“Saunders’ın asıl gücü mizahi yaratıcılığında, sahte dünyaları
tasarlamakta kullandığı zekâsında ve dehasında.”

Literary Review

Caitlin ve Alena için

bir

I.

Evlendiğimiz gün ben kırk altı yaşındaydım, o da on sekizindeydi. Ne düşündüğümüzü biliyorum: Hiç de ince sayılamayacak, kısmen kel, bir bacağı aksak ve dişleri tah-tadan ihtiyar adam, evlilik imtiyazını kullanarak zavallı genç kızı rezil...

Ama yanılıyorsunuz.

Oysa tam da bunu yapmayı reddettim, anlayacaksınız.

Düğün gecemizde, yüzüm içip içip dans etmekten kı-zarmış şekilde merdiveni takır tukur tırmandım ve onu teyzelerinden birinin zoruyla incecik bir şeyler giymiş, o titredikçe kıpırdayan ipek yakasıyla, süslenmiş vaziyette beni bekliyor buldum... ama yapamadım.

Yumuşak bir ses tonuyla konuşarak içimi döktüm ona. Güzel bir kızdı. Ben yaşlı, çirkin, tükenmiş bir adamdım; bu evlilik tuhaftı, aşka değil menfaate dayalıydı. Onun babası fakir, annesi hastaydı. Bu yüzden buradaydı işte. Bütün bunları pekâlâ biliyordum. Ona dokunmak aklımın ucundan bile geçmezdi, ne kadar korktuğunu gördüğümde ona böyle dedim, kullandığım sözcük “tiksinti” idi.

“Tiksinti” hissetmediğine dair beni temin etti, ama güzel, pembe yüzünün ağzından çıkan yalanla çarpıldığını görebiliyordum.

Dost olmayı önerdim. Başkalarının yanında, her konuda gerçek bir karıkocaymışız gibi davranırdık. Evimde rahat ve mutlu hissetmeli, onu kendi yuvasına dönüştürmeye çalışmalıydı. Ondan daha fazlasını beklemeyecektim.

Bu şekilde yaşadık. Dost olduk. Yakın dostlar. Hepsi buydu. Ama bu haliyle bile çok değerliydi. Birlikte güldük, evimizle ilgili kararları birlikte aldık; hizmetkârlara karşı daha düşünceli olmama, onları önemsemez tavırdan konuşmamı bırakmama yardımcı oldu. Estetikten anlıyordu ve odaları tahmin ettiğimden çok daha ucuza yeniden dekore etti. Ben içeri girdiğimde neşelendiğini görmek, evle ilgili bir şeyi konuşurken bana doğru eğildiğini hissetmek, açıklayamayacağım şekilde hayatımı güzelleştirdi. Mutluydum, yeterince mutlu, ama şimdi kendimi sık sık dua ederken buluyordum, sade bir biçimde *O burada, hâlâ burada*, diyorum. Sanki çağlayarak akan bir ırmak yatak değiştirip evimden geçmişti ve şimdi evim taze suyun kokusuyla dolmuştu; artık cömert, doğal, nefes kesici bir şeyin çevremde dolaştığını hissediyordum.

Bir akşam yemekte, arkadaşlarımla yanında, kendiliğinden beni övdü, iyi bir adam olduğumu söyledi: düşünceli, zeki ve nazik.

Göz göze geldiğimizde içten olduğunu gördüm.

Ertesi gün çalışma masama bir not bıraktı. Utangaçlığı, bunu sözle veya hareketleriyle belli etmesine engel olsa da notta, ona gösterdiğim iyiliğin o çok arzu ettiğim etkiyi yarattığı yazıyordu: Mutluydu, *evimizde* gerçekten rahattı ve kendi sözleriyle şöyle diyordu: “Mutluluğumuzun sınırlarını, şimdiye dek yabancıları olduğum mahrem şekillerde genişletmek istiyorum.” Bu konuda ona yol göstermemi istiyordu, “tıpkı yetişkinliğin pek çok diğer alanında” olduğu gibi.

Notu okudum, akşam yemeği için içeri gittim. Heyecanlıydı. Hiç umut vadetmeyen bir başlangıçtan sonra kendimiz için yaratmayı başardığımız bu ilişkiden duyduğumuz sevinçle hizmetkârların önünde içtenlikle bakiştık durduk.

O gece, onun yatağında, o zamana dek davrandığımdan farklı davranmamaya özen gösterdim: yumuşak, saygılı ve uyumlu. Çok az şey yaptık. Öpüşüp kucaklaştık ama bu ani hazzın büyüklüğünü hayal edin. Yükselen şehvet dalgasını ikimiz de hissediyorduk (evet, elbette), ama bu dalgayı o âna dek inşa ettiğimiz telaşsız, sağlam bir sevgi destekliyordu: güvenilir bir bağ; dayanıklı ve hakiki. Deneyimsiz bir adam değildim. Gençken çılgındım; (utanarak söylüyorum) Mermer Sokak'ta, Orkestra Bölmesi'nde, o berbat Kurt İni'nde yeterince zaman geçirmişt看; bir kere evlenmişim, sağlıklı bir evlilikte ama şimdiki duygunun yoğunluğu benim için çok yeniydi.

Açıkça dile getirmesek de, ertesi gece bu “yeni kıta”yı keşfetmeye devam edeceğimizi biliyorduk. Sabahleyin evde kalmamı emreden içgüdüye karşı koyarak matbaaya gittim.

Ama heyhat! O gün *kiriş* günüydü.

Evet, evet, benimki de ne şans!

Tavandan bir *kiriş* düştü; tam *burada*, masamda otururken bana çarptı. Bu yüzden, ben iyileşene kadar planımızı ertelemek zorunda kaldık. Doktorumun tavsiyesi üzerine...

Hasta-kutusuna girdim... kutununun...

hans vollman

Tesirli.

roger bevins iii

Tesirli, evet. Teşekkür ederim, dostum. Tesirli olacağı düşünülüyordu.

hans vollman

Hiç önemli değil.

roger bevins iii

Orada, hasta-kutusunda, aptal gibi hissederek yattım. Kutuyu oturma odasına yerleştirmiştik; daha geçen gün (neşeyle, suçluluk duyarak, el ele) içinden geçip yatak odasına gittiğimiz oturma odasına. Sonra doktor döndü ve asistanları bana ait hasta-kutusunu onun hasta arabasına taşıdı. Anladım ki planımızı belirsiz bir tarihe kadar ertelememiz gerekecekti. Ne büyük hayal kırıklığı! Evliliğin tüm zevklerini ne zaman tadacaktım, onun çıplak vücudunu ne zaman görecektim, aç dudakları ve kızarmış yanaklarıyla

ne zaman bana dönecekti, şehvetli bir jestle dağılan saçları
ne zaman etrafımıza dökülecekti?

Eh, ben tamamen iyileşene kadar beklemek zorunda
kalacakmışız gibi görünüyordu.

Gerçekten de can sıkıcı bir durum.

hans vollman

Ama her şeye tahammül edilebilir.

roger bevins iii

Kesinlikle.

Gerçi, o sırada bu şekilde düşünmediğimi itiraf etme-
liyim. O sırada, orada, hasta-arabasının üzerinde, henüz
bağlanmamışken, kısa süreliğine hasta-kutumdan çıkabil-
diğimi fark ettim, küçük toz fırtınaları yaratarak fırladım,
hatta bir vazoya çarptım, verandadaki vazoya. Ama karım
ve doktor ciddi ifadelerle yaram hakkında konuşuyorlardı
ve beni fark etmediler. Buna dayanamadım. Küçük bir si-
nir krizi geçirdim, itiraf ediyorum. Köpeklerin arasından
geçip her birini ayı görmüş gibi uyandırarak ciyak ciyak
kaçışmalarına neden oldum. O günlerde bunu yapabiliyor-
dum! Ne günlerdi! Artık buradaki genç ve sessiz dostumu-
zu akşam yemeğine ne kadar çıkarabiliyorsam köpeklerde
de o kadar ayı görmüş etkisi uyandırabiliyorum!

(Gerçekten genç görünüyor, değil mi, Bay Bevins? Yüz
hatlarındaki bir şeyden mi kaynaklı, duruşundan mı?)

Her neyse, hasta-kutusuna geri döndüm ve alışık oldu-
ğumuz şekilde ağladım; sen bunu yaşadın mı, genç dostum?

Bu, hastane koğuşuna yeni geldiğimizde ve ağlamaklı hissettiğimizde olan bir şeydir küçükbey; hafifçe geriliriz ve eklemelerimizde zehirli bir his oluşur, sonra içimizde küçük şeyler patlar. Arada birazcık da olsa kakamızı kaçırabiliriz. O gün arabada benim yaptığım da buydu: Hasta-kutusundayken öfkeden birazcık kakamı kaçırdım ve sonucu ne oldu dersin? Bu zamana kadar o kakayı yanımda sakladım ve aslını sorarsan –umarım bunu kabalık ya da iğrençlik olarak görmezsin küçükbey, umarım yeni başlayan dostluğumuza zarar vermez– o kaka şu anda hâlâ burada, hasta-kutusunda ama kurumuş bir halde tabii!

Tanrım, çocuk musun sen?

O bir çocuk, öyle değil mi?

hans vollman

Sen söyleyince fark ettim... Sanırım öyle.

İşte geliyor.

Şimdi neredeyse tamamen şekillenmiş.

roger bevins iii

Özür dilerim. Yüce Tanrım. Daha çocukken bir hasta-kutusuna kapatılmak ve bir yetişkinin kendi hasta-kutusundaki kurumuş kakasından bahsetmesini dinlemek zorunda kalmak, yeni bir dostluğa başlamak için pek de, eee... ideal, ah...

Bir çocuk. Yalnızca bir oğlan çocuğu. Eyvah eyvah.

Çok özür dilerim.

hans vollman

II.

“Bilirsiniz,” dedi Bayan Lincoln bana, “Başkan’ın her kış bir dizi resmi ziyafet vermesi gerekiyor ve bu ziyafetler çok maliyetli. Üç büyük resepsiyon verirsem, resmi ziyafetleri programdan çıkarabiliriz. Bay Lincoln’ın da aynı şekilde düşünmesini sağlayabilirsem, fikri uygulamaya koyabilirim.”

“Haklısın bence,” dedi Başkan. “Gerekçelerin makul. Bence resepsiyonda karar kılmalıyız.”

Mesele kararlaştırıldı ve ilk resepsiyon için ayarlamalar yapıldı.

*“Sahne Arkasında: Otuz Senelik Kölelik
ve Beyaz Saray’da Dört Sene”,
Elizabeth Keckley.*

Kölelik karşıtları Beyaz Saray’da eğlence düzenlenmesini eleştirdiler ve pek çok kişi daveti reddetti. Ben Wade’in üzüntüsünü sert sözlerle ifade ettiği söyleniyordu: “Başkan ve Bayan Lincoln, bir iç savaşın sürdüğünün farkındalar mı? Onlar değilse Bay ve Bayan

Wade farkında ve bu nedenle ziyafet ve danslara katılmayı reddediyorlar.”

*“Washington’da Kalk Borusu,
1860-1865”, Margaret Leech.*

Çocuklar, Tad ile Willie, sürekli hediyeler alıyorlardı. Willie küçük midillisine o kadar sevindi ki ona her gün binmekte ısrar etti. Hava değişkendi, açık hava gezintilerinde feci soğuk aldı ve ateşini yükseldi.

Keckley, a.g.e.

Ayın beşinci gecesi, annesi parti için giyinirken Willie ateşten yanıyordu. Güçlkle nefes alıyordu. Annesi ciğerlerinin tıkanıldığını anlayabiliyordu ve korku içindeydi.

*“Yirmi Gün”, Dorothy Meserve
Kunhardt ve Philip B. Kunhardt Jr.*

Deji

GEORGE SAUNDERS

arafta

Türkçeleştiren: Niran Elçi

Ölmek nasıl bir şey?

Çağımızın en iyi öykücülerinden George Saunders ilk romanında; yanıtını kimsenin bilmediği, bilse de insanlara aktaramayacağı bu yegâne sorunun peşine düşüyor. *Arafta* kalan kişi, Amerikan İç Savaşı'nın kahramanı Abraham Lincoln'ın oğlu Willie ve ona eşlik eden onlarca başka hayalet. Herkes geriye dönmeyen, Lincoln ise devam etmenin peşinde.

Amerika ile aynı anda Türkiye'de de yayımlanan *Arafta*, zihin zorlayan kurgusu, alışılmadık biçimi ve acıyı bile bir mizah ögesi haline getirebilen üslubuyla, okurun önünde yepyeni ve deneysel bir patika açıyor.

*Sevdiğimiz her şey sonlanmak zorundaysa
sevmeye ve yaşamaya nasıl devam ederiz?*

“Kimse acı, kayıp, talihsizlik ve mahrumiyet üzerine George Saunders kadar etkili yazamaz.”

*Michiko Kakutani,
The New York Times*

Delidolu

delidolu.com.tr
f /delidolu

@delidolukitap
@delidolukitap

ISBN: 978-605-5060-84-8

9 786055 060848